

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

25. ŘÍJNA 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět - 6. Láska a obecné dobro

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 9. září 2020,
nádvoří Sv. Damase
v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavený
Dominik Collins**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Biskup
Zdenek Wasserbauer**
o modlitbě růžence
- strana 5 -

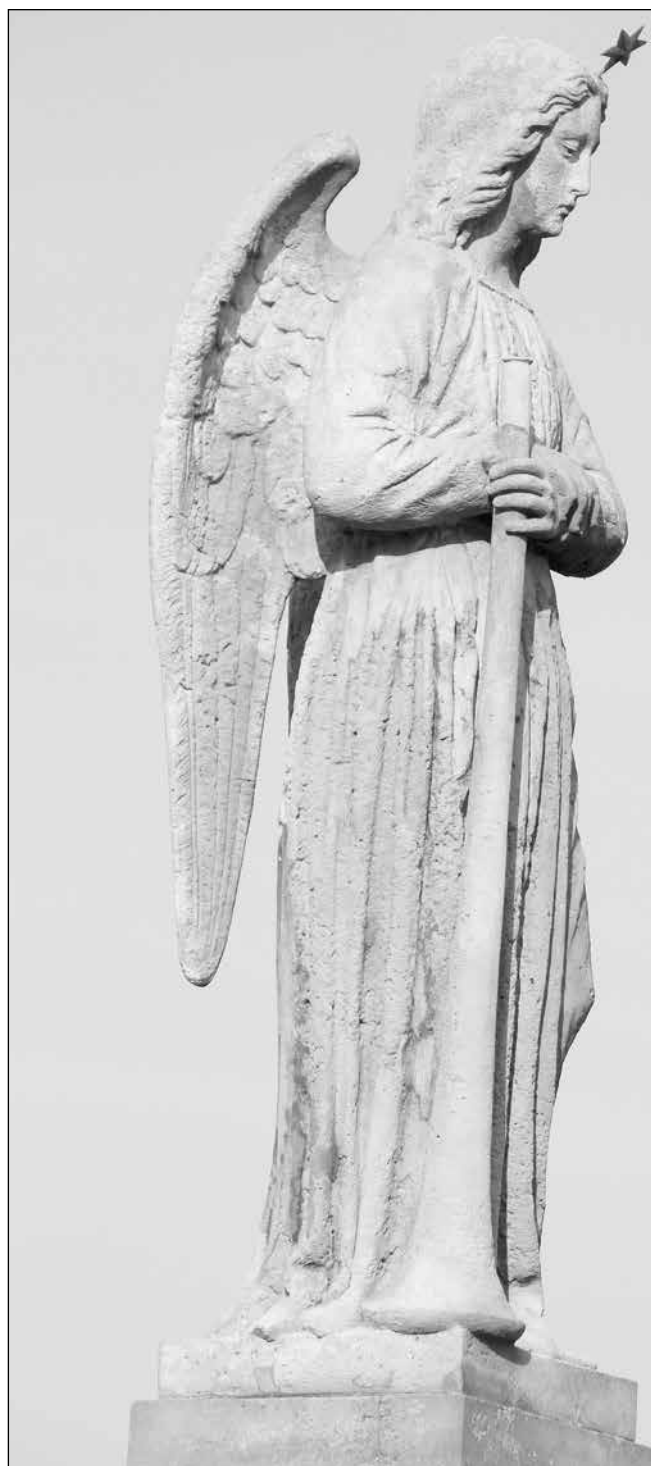
**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (25)**
- strana 6 -

**Výzva Stálé rady České
biskupské konference**
k modlitbě růžence
- strana 7 -

Rumburk - Santa Casa
Petr Bobek
- strana 9 -

Ďábel nosí Halloween
- strana 11 -

**Cisterciácký
mučedník Eucharistie**
(2 - dokončení)
Fr. Efrem Jindráček, OP
- strana 12 -

*A viděl jsem a slyšel,
jak středem nebeské klenby
letí orel a volá mocným hlasem:
„Běda, běda,
běda obyvatelům země,
až zaznějí polnice tří andělů,
kteří ještě netroubili!“
(Zj 8,13)*

Foto © Jiří Koleček

Uzdravit svět – 6. Láska a obecné dobro

Katecheze papeže Františka při generální audienci 9. září 2020, nádvoří Sv. Damase v Římě

(Mt 15,32-37)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Krise, kterou v důsledku pandemie prožíváme, zasahuje všechny. Můžeme z ní vyjít jako lepší, pokud budeme všichni společně hledat *obecné dobro*; jinak budeme horší. Bohužel, pozorujeme, že se vynořují stranické zájmy. Někdo by si například chtěl přivlastnit možná řešení, jako v případě vakcín, které pak prodá jiným. Někteří využívají tuto situaci, aby vytvářeli

rozdělení, hledali ekonomické a politické výhody a vyráběli nebo zvětšovali konflikt. Jiní se jednoduše nezajímají o utrpení druhých, přecházejí je a jdou si svojí cestou (srov. Lk 10,30-32). Jsou to devótní stoupenci Poncia Piláta a myjí si ruce.

Křesťanská odpověď na pandemii a na důsledky sociálně-ekonomické krize se zakládá na *lásce*, především na Boží lásce, která nás neustále předchází (srov. 1 Jan 4,19). Bůh nás má rád jako první.

Vždycky nás předchází v lásce a v rozuzleních. Miluje nás bezpodmínečně, a když tuto božskou lásku přijmeme, můžeme pak odpovědět podobně. Mám rád nejen toho, kdo má rád mne: svoji rodinu, svoje přátele, svoji skupinu, ale také ty, kteří mne nemají rádi; mám rád ty, kteří mne neznají nebo jsou cizinci, a také ty, kteří mi způsobují utrpení, anebo ty, které považují za nepřátele (srov. Mt 5,44). Toto

Pokračování na str. 8

Láska k Bohu a láska k bližnímu. Na těchto dvou příkázáních spočívá podstata křesťanství, a tedy i křesťanské civilizace – a tou jsme od původu. (str. 3) A obě příkázání lásky nás provázejí v textech Světla vycházejícího v týdnu, který můžeme věnovat dobré přípravě na oslavu svatých příští neděli. Neboť oni jsou nepochybně těmi, kdo svými životy dokázali tato dvě příkázání mírou vrchovatou uskutečnit.

Tak i bl. Dominik Collins (str. 4-5) osvědčil kvality své lásky: k těm, kdo potřebovali pomoc v nouzi – obětavě ošetřoval nemocné, těšil je a povzbuzoval na duchu. To však dokázal hlavně proto, že na prvním místě miloval Boha. Totéž pozorujeme u ct. Dominika Zavřela, (str. 12-13) o jehož naprostém prvenství duchovních hodnot a lásky k Bohu v jeho životě nelze pochybovat. Oba pak spojuje horlivost pro Boží věc, a to až do krajnosti: k oběti vlastního života. Tito mučedníci pro víru jsou také pro nás svědky toho, že žít podle Ježíšova učení a následovat ho až na kříž je možné tomu, kdo miluje – Boha i člověka.

Asi se nelze vyhnout úvahám o krizi, která zasáhla náš svět. Nemá velký smysl zabývat se tím, kdo za to či ono může, a přitom zapomenout na to, že každý z nás nese svůj díl zodpovědnosti. Stejně tak nemá smysl nerozumně konspirovat, protože Boží smýšlení je jiné než lidské, jak praví Písmo svaté (srov. Iz 55,8). Proto je třeba vždy na prvním místě hledat Boha a jeho odpověď na vše, co nás

Editorial

zajímá, co se nás týká, čím zde žijeme. A jak víme, jen v Bohu je pravda, a ta nás osvobodí (srov. Jan 8,32) a bezpečně dovede ke spáse. Jestli něco svět potřebuje v této době od nás, katolických křesťanů, pak je to hlasité svědectví lásky a věrnosti Trojjedinému Bohu a z toho vyvěrající lásky k bližnímu, ba i k nepřítelům. Vrcholem věrné lásky k Bohu pak je ona sebeobětující se odevzdanost do jeho svaté vůle, jež působí sjednocení člověka s Bohem a dává mu moc zachraňovat mnohé bloudící, či dokonce i zatvrzelé duše. A ať už se věci ve společnosti, v Církvi, v rodině mají jakkoliv, vždycky platí jediné: jsme v Božích rukou! Ano, často je obtížné to přijmout, ale sám Bůh nám dává k tomu potřebné milosti a nabízí nám, abychom s láskou k němu s nimi spolupracovali, a tak bezpečně kráčeli k cíli naší pozemské pouti: k účasti na společenství svatých Boha oslavujícím. Koho vede na této cestě láska k Bohu, nemůže se zmylit... a rozpozná i znamení doby...

Ježíš častokrát ve svých zjeveních a promluvách k mystickým duším povzbuzuje také k důvěře a spoléhání se na jeho Matku. Nejinak tomu je i u Alice Lenczewske, (str. 6-7) již mj. říká, aby přiváděla nemocné děti a slabé k jeho Matce, aby je ona opatrovala. To může motivovat i nás, abychom ještě více než dosud

vydávali nezlomné svědectví tomuto světu, že je to právě Neposkvrněná, která je Vítězkou nad Zlým a jeho působením, což v dějinách dosvědčila nesčetněkrát. Dělejme to však nejen slovy, ale i činy – doopravdy. (srov. 1 Jan 3,18) Proto vyslyšme prosby našich biskupů (str. 5 a 7) a obraťme své vroucí prosby za záchranu světa v modlitbě růžence k té, již nazýváme Uzdravením nemocných. A víme, že nemocné nemusí být jen tělo, ale i lidská duše... Tak se rovněž projeví naše láska: k Bohu i k bližnímu.

Naše tělo je chrámem Ducha Svatého. (srov. 1 Kor 6,19) Velké chrámy pak mívají kromě hlavního i boční oltáře, či dokonce kaple. Metaforicky můžeme tedy říci, že nejčestnější kaplí by v našem těle – v naší duši mohl být Santa Casa, (str. 9-10) čili příbytek Panny Marie v Nazaretu. Z něj by měla vyzařovat ona láska, již žila Svatá rodina a která byla dokonalým vzorem obou příkázání lásky...

Jak jsme připomněli, je před námi slavnost Všech svatých. Žel, dnes bývá přehlušena Halloweenem. Při pohledu na stav současného světa – a které síly v něm nesou zlo – můžeme si v této souvislosti vzít k srdci varovná slova exorcisty P. Bamonteho (str. 11) a znovu oživit úctu ke světcům a předkládat svým dětem vzory jejich svatých vrstevníků.

Kéž tedy roste naše činná láska k Ježíši, který nese bolest celého světa, každého svého dítěte! A spolu s touto láskou ať roste i láska k našim bližním!

Daniel Dehner

Ježíšovi protivníci si nedají pokoj. Zapojili všechnu svou vynalézavost, aby konečně našli způsob, jak na Pána vyvrát. Mohli by se ze svých dosavadních nezdarů poučit, že jejich snaha je marná, ale jejich ješitnost je natolik zaslepuje, že nejsou schopni soudně uvažovat. Jestliže Boží Syn tak zaměstnává mysl těch, kteří jej nenávidí, oč více bys měl na něho stále myslet ty, který máš k tomu tolik dobrých důvodů. O tom hlavním důvodu bude řeč právě dnes. Farizejská provokace k tomu dává příležitost. Pros svého Pána, aby tě naučil přijímat každého s takovou trpělivostí a vytrvalostí, jak to činí on, a aby tě naučil moudrosti, jak využívat i škodolibé a zlé podněty k šíření pravdy a dobra.

Tak pracně připravená farizejská otázka se stává příležitostí, aby se mluvilo o tom, co je pro život člověka nejpodstatnější. Láska je totiž něco mnohem víc než pouhé přikázání. Láskou se tu rozumí něco jako životní způsob. Jestliže má zaujmout *celé srdce, celou duši a celou mysl*, pro nic jiného už v nich nemůže zůstat místo. *Srdce*, které zcela opanovala láska, miluje bezvýhradně a nezná žádná „ale“, žádná „až na“ nebo „vyjma“. *Duše* zcela ovládaná láskou nachází jen v ní všechny smysl, směr a způsob svého jednání. *Mysl* vedená bezvýhradně láskou smýšlí a cítí stejně jako její milovaná bytost. To, co opravdu zamilovanému ukládá láska, nepřipadá mu jako obtížná povinnost, ale jako vytoužená a oblažující radost. Je to veliký dar Stvořitele, který nás uschopnil milovat „až k zbláznění“. Nemá tedy být tímto darem milován v první řadě sám Dárce?

On je tvým Pánem, který panuje tím, že miluje. On tě miluje jako první a především skutečně *celou svou bytostí*, a proto ti dal bytí podle *svého obrazu*: bytí schopné a určené k tomu, aby milovalo. Bez lásky není člověk člověkem. Bůh jako dárce lásky však nemůže být pro tebe jedním z mnoha, který se má spokojit s tím, co na Něho zbude. Jeho láska je pro tebe vším a od ní máš všechno. Jeho máš tedy milovat přede vším a přede všemi. Neobávej se přitom, že by tvá bezvýhradná lás-

ka k němu vylučovala každou jinou lásku, jinou radost a dobro. Právě naopak. Ona umocňuje každou pravou lásku a každé dobro na nekonečno, vždyť všechno, co je skutečně dobré a krásné, je z nekončící řady jeho darů, kterými uskutečňuje svou lásku k tobě a které mají žít tvoji lásku k němu.

Na rozdíl od „velké lásky“ mezi dvěma zamilovanými lidmi láska k němu nikdy není slepá a hluchá. Lidská zamilovanost může vyústit do vlastní zahleděnosti, výlučnosti a izolovanosti, takže zamilovaným se zdá, že si zcela stačí sami dva. Ale úžasné vědomí, že Bůh tě *miluje jako sám sebe*, tě vede zcela opačným směrem, ven z úzkoprsé a sobecké nevířivosti a uzavřenosti. Otcovo srdce stejnou láskou jako tebe miluje i všechny tvé bližní. Všichni ti, které potkáš, ať už jsou ti milí, nebo protivní, všichni, které znáš i které jsi v životě neviděl, kteří jsou blízko či daleko od tebe, ti všichni jsou předmětem stejně bezmezného a nezištného Otcovy lásky. Jak bys mohl nemilovat to, co tak velice miluje tvoje Láska? Bezmezná zamilovanost do tak dobrého Otce ti dokořán otevírá oči i uši, abys se stejnou vnímavostí, s jakou živě pociťuješ své vlastní bolesti, potřeby, tužby a nároky, začal vnímat i potřeby těch druhých, kteří trpí a strádají nouzí, hladem, opuštěností a lidskou zlobou. Láska k Otci tě učí, abys podobně jako on prožíval jejich bolesti, rány, opuštěnost a strádání jako své vlastní. Hojnost jeho darů tě nutí nejen k vděčnosti, ale také k vážnému zamyšlení, zda si z nich neukrajuješ nad míru pouze pro sebe na úkor těch, kteří nemají, co by si ukrojili.

Ačkoliv svět se tak usilovně pachtí za blahobytem, potřebných kolem tebe neubývá. Ani ve společnosti blahobytu nepřestávají platit Ježíšova slova: *Chudé máte vždycky s sebou.*⁽¹⁾ Je tomu tak proto, že ďábel nepřestal *obcházet* a stále *hledá*, komu by mohl ublížit⁽²⁾, a je mnoho těch, kterým zle ubližuje. Otcova láska si tě vybrala, abys ani ty nepřestal *obcházet a hledat*, komu bys mohl *nalít do jeho ran oleje a vína a obvázat je*⁽³⁾. Účinná láska k bližním je **jediný možný způsob**, jak opětovat nekonečnou lásku nebeského

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 22,20–26

Toto praví Hospodin: „Nesužij přistěhovalce a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi. Neubližujte vdově a sirotku. Kdybys jim ublížil, že by si mně stěžovali, uslyším jejich stížnost, můj hněv vzplane, zahubím vás mečem, a vaše ženy budou vdovami a vaši synové sirotky. Půjčíš-li peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který bydlí vedle tebe, nechovej se k němu jako lichvář. Nežádej

Dokončení na str. 12

Otce. To jen pro naše pochopení je tato láska rozdělená do dvou přikázání, v jeho očích a jeho srdci je LÁSKA jedna a nerozdělená. Bůh se k nám přibližuje a snižuje v našich bratřích jako konkrétně dosažitelný předmět naší lásky. Neboť *kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí*⁽⁴⁾.

Nepřeslechni ani závěrečné Pánovo prohlášení: *Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.* V těchto dvou přikázáních je obsažen celý smysl zjevení, sama **podstata křesťanství**, a tedy i křesťanské civilizace. Nejsou snad všechny současné krize a problémy především důsledkem skutečnosti, že se na tento prázek přestalo dbát a na jeho místo nastoupil egoismus jakožto **antiláska**? Odtud je třeba také vycházet při všech úvahách o krizi v církvi a o způsobech její obnovy. Dokud se sama podstata účinně nenaplní životem a skutky, všechno jiné „otevírání“, budování „struktur“ a rozvíjení „dialogu“ bude více ke škodě než k užítku. Pán ti dává jasný a výstižný návod, odkud máš začít reformu církve: od svého *srdce*, od své *duše* a od své *mysli*. Vyprázdní je co nejdříve od zamilovaných sobeckých bůžků i od své vlastní modly a pak je, očištěn modlitbou a pokáním, otevři Pánu, aby je *celé* mohl vyplnit neoddelitelnou láskou k sobě a k lidem tak, aby tuto tvou proměnu začalo zřetelně vnímat a pociťovat i tvé okolí. Tím způsobem začneš *vypravovat mezi pohany o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho dívech*⁽⁵⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 26,11; ⁽²⁾ srov. 1 Petr 5,8;

⁽³⁾ srov. Lk 10,29–37; ⁽⁴⁾ 1 Jan 4,20;

⁽⁵⁾ srov. Ž 96,3

Blahoslavený Dominik Collins

Je jednou z obětí mnohými tak velebené vlády anglické královny Alžběty I., během níž prosákla anglická půda krví tisíců katolíků. Krve mučedníků však byla lačná i půda irská, na kterou v té době dopadal pomyslný stín anglického trůnu. Svlažila ji i krev jezuitského bratra Dominika Collinse.

Narodil se v roce 1566 ve městě Youghal, spadajícím pod hrabství Cork. Narození v solidně situované rodině, živící se úspěšně obchodem, mu skýtalo možnosti, o jakých se jiným mohlo jen zdát, avšak Dominik byl v první řadě katolík. Jako takový nejenže neměl v zemi, ve které docházelo k nuceným konverzím k anglikánství a ke stíhání a popravování katolíků, šanci na nějaké uplatnění, ale hrozilo mu, že také skončí na šibenici. Rozhodl se svou domovinu opustit a vydat se tam, kde se mu bude jako katolíkovi svobodněji dýchat.

V roce 1586 proto odplul do francouzského Nantes. Nejprve se nechal zaměstnat postupně v několika hospodách a po třech letech vstoupil do armády, přesněji do vojska Katolické ligy, a v jeho řadách válčil pod vedením knížete Mercoeuera s výbojnými bretaňskými hugenoty. Jak si vedl, dosvědčuje jeho povýšení na kapitána a jmenování guvernérem jednoho z dobytých území. Později přešel do služeb španělského krále Filipa II. Po devíti letech měl ale i tento bojovný Ir válčení dost a vojenskou kariéru opustil.

Zásadním se pro něj po pár měsících stalo seznámení v Salamance s krajanem P. Thomasem Whitem, členem Tovaryšstva Ježíšova, zpovědníkem vojáků a zakladatelem irské koleje v tomto španělském městě. Nešlo o Collinsův první kontakt s jezuitou – už v roce 1577 se s ním setkal v Youghalu, kde založili kolegium, jež však nepřečkalo ani dva roky. Se zemí tehdy objekt srovnali Angličané, kteří potlačili vzpuru irských katolíků proti novému vyznání, nuceně zaváděnému královnou. Dominik se P. Whitovi přiznal, že bezmála rok pociťuje vnitřní nepokoj a že teprve setkání s ním zahnało všechny jeho mýry.

Touha dlouho pocíťovaná jako nejasná náraz dostala pevné kontury a bývalý voják Collins vyslovil přání stát se rovněž jezuitou. Jeho nadšení ovšem zchladilo rozhodnutím provinčního ministra řádu, jenž usoudil, že 32 let není ideální

věk pro vstup do Tovaryšstva a že muž ošlehaný sice evropskými bojišti, leč ne plamínky voskovic ze studoven, nebude vhodným adeptem řádového hábitu. Proto rozhodl, že Dominikovo přijetí do řádu bude odloženo. V prosinci téhož roku (1598) se však už Dominik pohybuje spolu s dalšími, mnohem mladšími druhy v noviciátu v Santiagu de Compostela. Hodně tomu pomohla skutečnost, že od začátku jasně deklaroval, že nechce být knězem, nýbrž pouhým bratrem, čímž odpadla překážka nedostatečné vzdělanosti, kterou byli jezuité pověstní. Tři roky nato složil časné sliby.

Prokázal během nich nemalé odhodlání, když zůstal ve městě zasaženém jednou z mnoha epidemií, které se čas od času krajinou převalily. Obětavě ošetřoval nemocné, těšil je, povzbuzoval na duchu. Možná to byl hlavní důvod, proč nakonec přesvědčil představené, aby jej v řádu nechali. „*Je to člověk rozvážný, obdařený obrovskou fyzickou silou, duševně vyspělý, rozumný a přátelský, i když se sklonem k rychlému vzplanutí a umíněnosti,*“ znělo hodnocení osobnosti Dominika Collinse novicmistrem.

Po složení slibů uběhlo dalších sedm měsíců a bratr Dominik se opět ocitl ve vojenském prostředí. Tentokrát však již nikoliv jako válečník, nýbrž jako doprovod jezuitského kněze irského původu, P. Jamese Archera, jehož Filip II. vyslal spolu se svými šiky do Irska, aby byli nápomocni irským katolíkům v jejich beznadějném boji proti anglikánské převaze.

Již příplutí na Zelený ostrov provázely potíže, když flotilu rozdělila bouře a její část s Dominikem Collinsem dorazila do země s notným zpožděním. Přesto však stihli dorazit včas do Kinsale a zúčastnit se 24. prosince 1601 bitvy, z níž spojené irské a španělské jednotky odešly poraženy. A zatímco P. Archer odplul nazpět do Španělska, aby domluvil vyslání nové španělské armády, bratr Dominik zůstal a snašel s irskými obránci hradu Dunboy všechny útrapy, jež s sebou obléhání přináší. Nepomohla však ani srdatost 143 Irů, hájících své pozice proti čtyřem tisícovkám anglických obléhatelů, 18. června 1602 Dunboy padl. Kdo z obránců přežil, byl na místě oběšen, s výjimkou Dominika a dvou vojáků.

Tato trojice byla převezena do Corku a tam podrobena brutálnímu mučení, při němž byla nucena k odpadu. Dva vojáci touto anglickou „vymožeností“ trpěli jen krátce. Velice brzy skončili na popravišti. Ne tak Dominik Collins, jeho cesta křížová trvala podstatně déle.

Za to, že se zřekne katolické víry a prozradí vyšetřovatelům cenné informace o tajných katolících v Irsku, jejich fungování a strukturách, mu věznilé slibovali nejen záchranu života, nýbrž i vysokou hodnost v anglické armádě. Dominik tomuto ďábelskému pokušení nepodleh. Nevyvedli jej pak na vysokou horu po vzoru ďábla, leč převezli do jeho rodného Youghalu v naději, že ho přesvědčí naléhání a slzy nejbližších příbuzných. Marně. Dominik odolal i této léčce, přestože věděl, že ho jako jiné nezlomené katolíky čeká jistojistá smrt.

Biskup Zdenek Wasserbauer o modlitbě růžence

Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský, v předvečer památky Panny Marie Růžencové vyzval všechny věřící, aby se v měsíci říjnu modlili růžencem za ukončení pandemie koronaviru. Připomněl přitom některé souvislosti spojené s modlitbou růžence:

„Vážení spolubratři kněží a jáhnové, milí přátelé, obracím se na Vás v předvečer památky Panny Marie Růžencové, kterou letos budeme slavit uprostřed různých omezení, která se týkají života celé společnosti i církve. Ve společnosti i mezi věřícími narůstá napětí, nespokojenost, obavy z budoucnosti. Možná tedy letos stojí za to ještě více než kdy jindy uvědomit si, v jakém dějinném kontextu vystoupila výrazně do popředí modlitba růžence, i když víme, že se postupně utvářela už předtím.

Dne 7. října 1571 se odehrála v Korintském zálivu Jónského moře poblíž Lepanta velká bitva, ve které spojené námořní síly tzv. Svaté ligy rozdrtily hlavní flotilu Osmanské říše a ukončily tak obavy křesťanského světa z ovládnutí Apeninského poloostrova a dalších částí Středomoří Turky. Bitva, ve které na papežův pokyn sehrál roli právě růžencem, měla pro křesťanskou Evropu obrovský symbolický význam a na dlouhou dobu ji ochránila před rozpínavostí Osmanské říše.

Svatý Pius V. po tomto zázračném vítězství bulou *Salvatoris Domini* [1572] ustanovil liturgickou památku a jeho nástupce Řehoř XIII. bulou *Monet Apostolus* [1573] ustanovil na první říjnovou neděli slavnost růžence. Ve své bule říká svatý papež Pius zejména toto:

1. **Nutnost modlit se k překonání války a jiných pohrom.**
2. **Růžencem je prostým prostředkem, který je k dispozici úplně všem.**
3. **Tento prostředek ukázal svoji velkou účinnost proti herezím a všem ohrožením víry a způsobil četná obrácení.**
4. **Modlitba růžence se má doporučovat celému křesťanskému lidu.**

Píší tyto řádky v atmosféře, kdy se jako první zprávy stále objevují ty o covidu, a ty zprávy nejsou povzbudivé. Naše země se tak stále nemůže vrátit do normálního režimu, kdy děti chodí bez omezení do školy, lidé do práce, za kulturou i zábavou; a kdy i život církve není ničím omezován. Můžeme jako křesťané reagovat na tíživou situaci stejně jako všichni ostatní (nosit roušky, zachovávat rozestupy, desinfikovat si ruce atd.). Ale to je přece málo. **Můžeme a měli bychom se více modlit, a to třeba právě modlitbu růžence. Vyzývám proto všechny jednotlivce, farnosti i společenství, aby se v tomto měsíci modlili růžencem za ukončení koronaviru!** Můžete například uspořádat mimořádné růžencové pobožnosti podobné těm májovým.

Můžeme také jako jednotlivci, farnosti nebo společenství (samozřejmě při respektování aktuálně platných opatření) vykonat poutě k nově vztyčenému Mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Stojí za zamyšlení, že sochař Váňa mohl nerušeně na náměstí celé jaro pracovat právě také díky koronaviru!

V nově vztyčeném Mariánském sloupu je malá kaplička s kopií milostného obrazu Panny Marie Rynecké, která uchránila Pražany před švédskými vojsky. Obraz, který přežil už husitské nepokoje, měl při obléhání Prahy v roce 1648 nosit na krku pražský purkmistr Mikuláš F. Turek z Rosenthalu a povzbuzovat tím obránce města k důvěře v pomoc Bohorodičky. Odrazení švédské útočící přesily bylo pak považováno za zázrak.

A protože byl tento milostný obraz také nazýván druhým Palladiem země

české, nezapomeňme na staroboleslavské Palladium, u kterého český národ po staletí prosil v těžkých dobách.

V Misálu najdeme tři formuláře *V jakékoli tísni*, které obsahují krásné modlitby vhodné pro tuto nelehkou dobu. Nebo ve *Sbírci mší o Panně Marii* najdeme také oslovující formulář *Uzdravení nemocných*. Jsou to texty vhodné i k rozjímání. Prosim Vás tedy, milí spolubratři, abyste při feriálních mších svatých hojně využívali tyto nebo jiné vhodné formuláře. Také i jménem pana kardinála prosím, abyste při každé mši svaté přidávali jednu přimluvu za ukončení koronavirové nákazy.

Svatý Jan Pavel II. nám v nelehké situaci začátku třetího tisíciletí daroval apoštolský list *Rosarium Virginis Mariae – O modlitbě svatého růžence*. Dovolte mi zakončit pár větami z tohoto dokumentu, které nás mohou zvlášť oslovit třeba právě u Mariánského sloupu:

A konečně, jak bychom mohli upřít svůj zrak na slávu vzkríšeného Krista a Marii korunovanou na nebesích, aniž bychom zakusili touhu učinit tento svět krásnějším, spravedlivějším a bližším Božímu plánu? ... Růžencem je vzdálen jakémukoli útěku před problémy světa. Pobízí nás, abychom na ně nahlíželi odpovědně a velkoryse, a dává nám sílu, abychom jim čelili s jistotou Boží pomoci a pevným úmyslem vydávat v každé situaci svědectví o »lásce, neboť ona je svorník dokonalosti«. (Kol 3,14) (č. 40)

Děkuji Vám za Vaši obětavou službu a vyprošuji Vám denně Boží pomoc, sílu a požehnání!“

+ Zdenek Wasserbauer,
pomocný biskup pražský
Zdroj: www.cirkev.cz

Dne 31. října 1602 byl skutečně odsouzen k smrti a oběšen – bez formálního soudního procesu, čímž byla zločinnost tohoto případu ještě podtržena. Cestou na šibenici se ještě naposledy přihlásil hrdě ke katolické víře, kterou sem jako jedinou pravou přišel hlásat a za kterou teď velice rád umře, jak vyznal. Že nemluvil do větru, prozrazovala jeho tvář, jejíž radostný výraz tak zaujal jednoho z důstoj-

níků eskorty, že prohlásil: „*Těší se na svou smrt tak lačně, jako by se chystal na banket.*“ Příští mučedník opáčil: „*Proto bych byl ochoten zemřít ne pouze jednou, ale klidně i tisíckrát.*“

Jeho slova zapůsobila na přihlížející natolik, že kat odmítl rozsudek vykonat. Vojáci přinutili násilím teprve jednoho rybáře, aby se popravčího řemesla protentokrát ujal. Před samotnou exekuci

poprosil Dominika o odpuštění. Dostalo se mu ho s úsměvem na odsouzenových rtech, z nichž vzápětí zaznělo: „*Pane, do Tvých rukou poroučím ducha svého.*“

Zemřel „jen“ jednou a jeho smrt byla příčinou, proč ho 27. září 1992 papež Jan Pavel II. ve skupině s dalšími šestnácti irskými mučedníky, kteří položili život pro Krista a pravou víru mezi léty 1579 a 1654, prohlásil za blahoslaveného.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (25)

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Čtvrtek 27. 8. 87, 10:30 h.

– Nevím, jestli tady nemám jít ke zpovědi a odhalit to, co se týká nejenom mne.

† Řeknu ti, kde a kdy. Záležitosti, které nejsou jen tvoje, ponechej.

Důvěřuj Mému vedení a rozhodování. Nejsi schopna všechno objasnit, tak s tím nezačínej, abys nezpůsobila ještě větší chaos.

Já bdím. Odevzdej Mi to všechno a důvěřuj. A dál nes břemeno bolesti, abys pomáhala tak, jak to dělala Moje Matka pro Mne.

Já jsem dal to všechno, co je. Dal jsem to proto, aby se naplnilo tvoje povolání a aby se podpořilo rozbolavělé srdce toho, za koho se modlíš.

Aby se znásobila oběť jeho života a jeho služby. To znásobení záleží na tvém podílu. Pamatuj na to ve chvílích těžkosti a utrpení.

„Pohlédl na Ježíše, který šel kolem, a řekl: »Ejhle, beránek Boží.«“ (Jan 1,36)

Pátek 28. 8. 87, 8 h.

– Naplnils mě, Pane, Svoji silou. Kam mám jít a kam vést Tvé děti, které mi dáš do péče?⁽¹⁾

† Ke Mně – nejprostší a nejkratší cestou: cestou dětské odevzdanosti.

Není čas na dlouhou přípravu a duchovní trénink, poněvadž síly nepřítel rostou k připravenosti na poslední boj.

Já vás povedu mocí Mé síly lásky. Nadešla chvíle, kdy je třeba ke Mně přilnout a jít slepě tam, kam povedu.

A důvěřovat i proti vlastní logice, vlastním očím i ušim. Je potřeba otevřít oči duše i uši srdce – vyhlížet Mne a snažit se zaslechnout Můj hlas. A jenom na Mne zaměřovat celé své bytí.

Máte mít hluché uši a slepé oči na všechno jiné, než je Moje světlo a Má láska.

Já všechno ukážu a všechno řeknu. Důvěřujte a buďte poslušni Mých příka-

zů. Já vás silnou rukou vyvedu mezi všemi velkými znameními na nebi i na zemi.

Důvěřujte Mi a spoléhejte na Moji Matku, která je s vámi a zpevňuje vaše srdce, opatruje také vaše zranění. Milujte Ji a schulte se do Ní.

Starej se o děti nemocné a slabé. Přiváděj je k Mé Matce, aby je opatrovala, i ke Mně, abych je živil, aby nabraly sil.

Sobota 29. 8. 87, 12:15 h.

– Jak teď má vypadat můj život?

† Povedu tě ze dne na den. Nic nepředbíhej ve své představivosti a ve svých myšlenkách. Vůbec nemysli na sebe a na své záležitosti. Já povedu každý tvůj krok. Důvěřuj a buď veselá, celá ponořená v Mé lásce.

Obětovalas Mi všechno, a tobě teď nepatří nic.

Obnovuj svoje obětování při každé Mši svaté, tak jako Já.

Sjednocuj se se Mnou v mém utrpení, v bolesti a lásce, abys mohla pomáhat a zachraňovat Mé vyvolené syny obdařené Mojí snoubeneckou láskou.

Mnozí bloudí a hledají oporu. Ať je tvá oběť pro ně pomoci i záchranou. Miluj je všechny – ty ztracené nejvíc.

– Ukazuješ mi ještě jiná znamení z dávných let, která hovoří o potřebě takové oběti.

Což od začátku byl můj život k tomu předurčený?

† Když tvořím člověka, mám pro něho určité poslání i úkoly.

Hodnota života se odvíjí od toho, nakolik je to poslání naplněné.

Každého toužím vést cestou jeho povolání. Ale rozhoduje svobodná lidská vůle.

Jestliže někdo odpovídá na Mé výzvy a poslouchá Moji vůli – naslouchá stále víc a chápe smysl své cesty. Unikne tehdy chybám a utrpení, kterými ho získávám k cestě povolání.

– Nikdo přece není schopný nedělat chyby...

† Ale každý může být vnímavý k Mému hlasu a vracet se při začátku chyby, než se ona stane velikou a než svým zlem ovládne i druhé.

Pokora a bdělost chrání.

Sebejistota a uzavírání se před Mými výzvami vede k omylům.

Čím zatvrzelejší kdo je, tím ostřejší bolest mu musím působit, aby se vrátil na správné místo, které jsem mu určil.

Pondělí 31. 8. 87, 9 h.

– Chtěla bych pomáhat lidem na cestě k Tobě. Dej mi Svou moc léčit duše.

† A nebojíš se obětí, které bude třeba v souvislosti s tím přinášet?

– Asi ne. Prosím o možnost přinášení obětí i o tu moc.

† Dostaneš ji. Před každým setkáním s druhým člověkem odevzdávej svoji oběť a přenechávej Mi toho člověka. Během každého kontaktu s lidmi se za ně modli, odevzdávej Mi je do vlastnictví a sebe za ně jako oběť.

Dělej to vždycky ve sjednocení s Mojí Matkou, a budu tě naplňovat Mojí mocí.

To Moje doporučení se týká rovněž telefonních hovorů, korespondence, a dokonce i sféry myšlení.

Na tvé věrnosti záleží velikost síly, jakou obdržíš. Setrvávej v neustálém obětování a v připravenosti k oběti nejvyšší: důstojnosti a krve. Miluj!

Šílenství lásky vysvobodí Mou sílu, kterou jsem do tebe vložil. Každému jsem dal ve svátosti křtu a birmování obrovskou sílu. Pouze láska a věrnost ji mohou vzbudit.

V lásce je obsažena nekonečná moc. Miluj, a budeš vládce, a žádné zlo ti nebude vzdorovat.

Miluji láskou horoucí, něžnou, milosrdnou i odpouštějící. Ať se v lásce rozplyne a zanikne veškeré zlo, kterým ti lidé ublížili.

Ať je tvá odpouštějící láska jako oceán, ve kterém se rozplyne každá kapka lidské nepřejčnosti, zloby, závisti. Každá kapka tvé bolesti.

Ať všechno, co je temné, přestane existovat v trýptu tvé odpouštějící lásky. Nemůže být ve tvém srdci a ve tvé paměti žádný zármutek a zahořklost. Všechno ať se spálí v ohni lásky.

Dychti po tom přese všechno. Dychti, ať tě uchvátí a naplní Moje láska.

Ať se v tobě přelévá, jako Moje Krev v kalichu, který jsi viděla.

Láska uzdravuje a vykupuje, protože v Lásce se zrodila spása a v Lásce přebývá.

Miluj horoucně, bez uvázení, k šílenství. Ke ztracení se v lásce. Zřekni se všeho, co není láska. Vezmi kříž bolesti i křivdy a nes na Horu Lásky, a slož tam jako oběť sama sebe – z lásky a pro lásku.

Tam tě čeká Moje rozevřená náruč. V ní je útěcha, klid, nekonečná radost.

Všechno není ničím proti Mé lásce, kterou jsi ode Mne dostala ve chvíli Mé smrti na kříži.

Přijď sem blíž, pod Můj kříž, abys mohla čerpat z Mého otevřeného Srdce. Zde je místo tvého nasycení a síly, která tě chce naplnit a povzbudit. Tady je místo tvého zmrtvýchvstání.

Přijď blíž a přivíň se k Mému Srdci, a vdechuj Mou lásku, která je tvým životem.

Úterý 1. 9. 87, 22:10 h.

† Uč se šetřit slovy v rozmluvě a zabývej se jenom tím, co je hodnotné.

Když hovoříš s lidmi, rozmlouvej zároveň se Mnou, abych mohl mít vliv na váš rozhovor.

Uč se vést podvojný dialog, který se později změní na jediný ve Mně, jakmile Mi dovolíš mluvit skrze sebe.

Nadále ti budu posílat lidi a v nich budu přicházet k tobě.

Netrap se zbytečně věcmi, které ti zaměstnávají srdce, ale nabízej je Mně... S důvěrou Mi odevzdávej záležitosti i lidi. Buď u nich ve svém srdci v pokoji i v lásce.

Neděle 13. 9. 87, 22:35 h.

- Žiju ve světě reálném, nebo je to svět představ?

† Copak Já jsem představa?

- Ne, ale všechno to vypadá tak ne-reálně.

† A co je podle tebe reálné? Copak jen to, čeho se můžeš dotknout smysly? Domníváš se, že ty jsou mírou skutečnosti?

Ony jsou částí skutečnosti, a to velmi primitivní. Ukazují jen část skutečnosti, a ne v plném rozměru.

Plná skutečnost překračuje možnosti smyslů a je duchová.

Dá se k ní proniknout prostřednictvím lásky. Láska vyjevuje to, čeho smysly nejsou schopny dosáhnout. Život duše je láska.

Možnosti duše jsou mnohem větší než možnosti těla. Nedají se tedy stavět na jednu úroveň.

Člověk je duše oblečená do těla a oživená Duchem Božím.

Duše může žít bez těla a její žití je tehdy mnohem dokonalejší. Lidské tělo žije pouze tehdy, když je v něm duše. Ona působí, že žije, a ona dává hodnotu životu těla. Proto je třeba duchovní život stále zdokonalovat a dbát o uchování dovednosti těla, aby byly plněny úkoly lásky.

Čtvrtek 17. 9. 87, 22:40 h.

- Proč chybí Tvoje slova?

† Je něco víc než slova.

- Je bolest lásky.

† Kdo Mne doopravdy miluje, nemůže netrpět. Já jsem Ukřížovaná Láska.

- Bolest toužení je větší než bolest oběti.

† Toužení a očekávání je také obětí.

Tvá oběť duše pokračuje. Oběť těla bude jejím ukončením.

Důvěřuj, dcerko, a buď veselá. Přece to Já v tobě přináším oběť Mému Otci. I ve tvé duši zpívají andělé Hosana.

Neděle 20. 9. 87, 22 h.

- Vyzval mě, Pane, abych se modlila na stálý úmysl. Co ještě mohu obětovat?

† Život v chudobě. Od zítřka bude tvůj dům samá bída. Omezíš všechno to, co není nezbytné – ale ne na úkor zdraví nebo tělesného utrpení.

Chceš-li darovat něco víc, můžeš to udělat.

Středa 23. 9. 87, 9 h.

† Já nad tebou bdím a viš přece, kam jdeš a jak je cenné každé utrpení obětované Mi s láskou – a každá obtíž.

Má láska tě ponese – přílni k Mému Srdci. Já nesu bolest každého Mého dítěte, nesu bolest celého světa.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo.*

Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,

Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Alice se cítí duchovně zodpovědná za mladé Apoštoly čisté lásky.

VÝZVA STÁLÉ RADY ČESKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCE K MODLITBĚ RŮŽENCE

Dne 7. října 2020 se v Olomouci konalo jednání Stálé rady ČBK. Její členové vyzývají věřící, aby se modlili růžencem za ukončení pandemie COVID-19:

„Pozdravujeme Vás z jednání Stálé rady ČBK v den památky Panny Marie Růžencové. Prosíme Vás o modlitbu posvátného růžence na úmysl ukončení pandemie nemoci COVID-19. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici. Využívejme jej zvláště v situaci omezených možností účastnit se bohoslužby. Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl **každý večer ve 20.00 hodin**, ať sami či společně v rodinách.

Na konec je možné připojit společnou modlitbu národů proti pandemii, doporučenou předsedy biskupských konferencí evropských zemí:

Bože, náš Otče, Stvořiteli světa, všemohoucí a milosrdný, z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna jako lékaře našich duší a těl. Shlédni na své děti, které se v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech Evropy a světa na Tebe obrací a hledají sílu, spásu a úlevu. Osvobod' nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost našim vládcům, sílu a odměnu našim lékařům, sestřám a dobrovolníkům, věčný život mrtvým. Neopust' nás v době zkoušky, ale osvobod' nás ode všeho zla. O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen. Maria, Matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!⁽¹⁾

Mons. Jan Graubner,

Mons. Jan Vokál,

Mons. Jan Baxant,

Mons. Martin David

Olomouc, 7. října 2020

Zdroj: www.cirkev.cz

⁽¹⁾ Autoři modlitby: kardinál Jean-Claude Hollerich, kardinál Angelo Bagnasco, předsedové zastupující biskupské konference evropských zemí (www.cirkev.cz, 12. 3. 2020).

Uzdravit svět – 6. Láska a obecné dobro

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

je křesťanská moudrost, to je Ježíšův postoj. Milovat nepřátele je vrcholem svatosti, a není to snadné. Jistě, milovat všechny, včetně nepřátel, je obtížné – a řekl bych, že je to umění! Je to však umění, které si lze osvojit a zdokonalovat. Pravá láska, která nás činí užitečnými a svobodnými, je vždycky expanzivní a inkluzivní. Tato láska opatruje, uzdravuje a prokazuje dobro. Často prokáže více dobra jedno pohlázení než spousta obranných argumentů. Inkluzivní láska uzdravuje.

Láska se tedy neomezuje na vztahy mezi dvěma či třemi osobami, mezi přáteli nebo v rodině, sahá dál. Zahrnuje také vztahy občanské a politické (srov. *Katechismus katolické církve*, 1907–1912), včetně vztahu k přírodě (*Laudato si'*, 231). Poněvadž jsme sociální a politické bytosti, je jedním z nejvznešenějších projevů lásky právě ta sociální a politická, která je rozhodující pro lidský rozvoj a pro vyrovnání se s jakýmkoli typem krize (*tamtéž*, 231). Víme, že láska oživuje rodiny i přátelství, ale dobré je připomenout, že stejně takový vliv má na sociální, kulturní, ekonomické a politické vztahy, které nám umožňují budovat „civilizaci lásky“, jak rád říkával svatý Pavel VI.⁽¹⁾ a v jeho slépějích svatý Jan Pavel II. Bez této inspirace převažuje kultura sobectví, lhostejnosti a odpisu, to znamená skartace toho, koho nemám rád a koho považují za zbytečného pro společnost.

Dnes mi u vchodu jedni manželé řekli: „Modli se za nás, protože máme postižené dítě.“ Zeptal jsem se, kolik mu je. – „Už hodně.“ – A co děláte? – „Provázíme a pomáháme.“ Celý život věnují rodiče postiženému dítěti. To je láska. A nepřátelé, političtí protivníci se nám podle našeho názoru zdají politicky a sociálně postižení, zdají se takovými. Pouze Bůh ví, zda takoví jsou, anebo ne. My je však máme mít rádi, vést dialog, máme budovat civilizaci lásky, politickou a sociální obec jednoty celého lidstva. Všechno to, co je opakem válek, rozdělení, zášti a také rozepří v rodině. Inkluzivní láska je sociální, je rodinná, je politická: láska proniká všechno!

Koronavirus nám ukazuje, že pravé dobro pro každého je obecné, nikoli jen individuální, a naopak, obecné dobro je pravým dobrem pro člověka (srov. KKC, 1905–1906). Pokud jednotlivý člověk hledá pouze svoje dobro, je sobec. Avšak člověk je více člověkem, když svoje dobro dává všem a sdílí ho. Zdraví je individuální dobro, ale také veřejné. Zdravá společnost je taková, která pečuje o zdraví všech.

Viru, který nezná bariéry, hranice nebo kulturní a politické odlišnosti, je nutno postavit *s láskou*, jež nezná bariéry, hranice a odlišnosti. Tato láska vytváří sociální struktury, které nás povzbuzují spíše ke sdílení než k soutěžení, umožňují nám obsáhnout a nikoli odstranit ty, kdo jsou zranitelní, a pomáhají nám vydávat z lidské přirozenosti to nejlepší, a nikoli to nejhorší. Pravá láska neodepisuje; neví ani, co to je. Když totiž máme rádi a dáváme příležitost tvořivosti, umožňujeme důvěru a solidaritu, a vznikají konkrétní iniciativy pro obecné dobro⁽²⁾. To platí jak pro malá i velká společenství, tak na mezinárodní rovině. To, co se děje v rodině, co se děje ve čtvrti, na vesnici, ve velkých městech a mezi národy, je totožné. Je to tatáž setba, která roste a přináší plody. Pokud v rodině, ve čtvrti začínáš zášti a svárem, skončí to válkou. Avšak začneš-li láskou, sdílením a odpuštěním, pak bude láska a odpuštění pro všechny.

Pokud jsou však řešení pandemie naopak poznamenána sobectvím, ať mezi jednotlivci, podniky či národy, budeme možná moci vyjít z koronaviru, ale zajistíme ne z lidské a sociální krize, kterou virus zvýraznil a zdůraznil. Dejte si proto pozor, aby se nestavělo na písku (srov. Mt 7,21–27)! Abychom postavili zdravou, inkluzivní, spravedlivou a mírumilovnou společnost, musíme ji budovat na skále obecného dobra⁽³⁾. Obecné dobro je skála. A to je úkol nás všech, nikoli jen nějakého specialisty. Svatý Tomáš Akvinský říkal, že prosazování obecného dobra je požadavek spravedlnosti, který je povinností každého občana. Každý občan je odpovědný za obecné dobro. A pro křesťana je to také poslání. Jak učí sv. Ignác

z Loyoly, zaměřovat svoje každodenní úsilí na obecné dobro je způsob, jak přijímat a šířit Boží slávu.

Bohužel, politika se často netěší dobré pověsti, a víme proč. To neznámá, že všichni politikové jsou špatní – to není to, co chci říci. Říkám jen, že politika, bohužel, často nemá dobrou pověst. Před touto negativní vizí však netřeba ustupovat, nýbrž reagovat podáním faktických důkazů, že dobrá politika je možná, ba nezbytná (srov. *Poselství ke Světovému dni míru, 1. ledna 2019*), tedy taková, která do svého středu klade člověka a obecné dobro. Když pohlédnete do dějin lidstva, najdete mnoho svatých politiků, kteří šli touto cestou. Dobrá politika je možná do té míry, v jaké každý občan a zejména ten, kdo přijímá sociální a politické závazky a pověření, své jednání ukotvuje v etických zásadách a oživuje ho sociální a politickou láskou. Křesťané, zejména věřící laici, jsou povoláni vydávat o tom dobré svědectví, což mohou díky ctnosti lásky a pěstováním její vnitřní sociální dimenze.

Je tedy čas, abychom všichni přispívali k růstu naší sociální lásky – chci podtrhnout právě toto: naši sociální lásku – počínaje od svojí malíčkosti. Obecné dobro vyžaduje účast všech. Pokud dá každý ze svého a pokud nikdo nezůstane ponechán mimo, budeme moci obrodit dobré vztahy na komunitní, národní a mezinárodní úrovni, a také v harmonii s životním prostředím (srov. *Laudato si'*, 236). Takto se v našich gestech – i těch nejskromnějších – zviditelňuje něco z Božího obrazu, který v sobě nosíme, protože Bůh je Trojice, Bůh je Láska. To je nejkrásnější biblická definice Boha. Je u apoštola Jana, kterého měl Ježíš moc rád: Bůh je Láska. S její pomocí můžeme *uzdravit svět* společnou prací pro *obecné dobro*, nejen pro svoje dobro, ale pro obecné dobro, které je všech.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. *Poselství k X. Světovému dni míru*, 1. ledna 1977.

⁽²⁾ Srov. sv. Jan Pavel II., *Sollicitudo rei socialis*, 38.

⁽³⁾ Srov. *tamtéž*.

Rumburk - Santa Casa

Uzdravení Barbary Janoschowské, vyléčení manželky truhláře Zachariase Siebera. Zbavení slepoty, epilepsie, neplodnosti nebo nepohyblivosti... Boží milost byla seslána na prosebníky, a to skrze Pannu Marii - respektive její zpodobnění v Loretě v Rumburku, v tamější kopii slavné a významem bohaté Santa Casy.

Do Itálie

Loreta neboli Santa Casa, což se dá přeložit jako Svatý domek, byla podle křesťanské legendy příbytkem Panny Marie v Nazaretu. Zde Bohorodička přebývala se svatým Josefem a také s Ježíšem, který zde byl vychováván.

I tohoto příběhu se můžeme dotknout na několika místech u nás. Patrně nejslavnější je Loreta pražská, nicméně nesmíme zapomínat ani na Římov, Českou Lípu, Kosmonosy, nebo právě na Rumburk.

Všechno ale popořádku, od samotného vzniku tohoto druhu kaplí.

Rok 1291 je v dějinách křesťanské víry spjat s jednou krásnou událostí, chcete-li, s legendou. Dne 10. května měli andělé do svých perutí uchopit původní nazaretskou Santa Casu a ze Svaté země, obsazené muslimy, ji přenést do bezpečí. Nejprve do Dalmácie, do městečka Tersata, později do italského městečka Loreto.

Jeden z nejkrásnějších křesťanských příběhů se patrně takto nestal, nicméně reálný základ má. Svatá chýše skutečně byla před nepřáteli křesťanské víry přene-

sená, ne však anděly, ale poutníky. Ti rozebrali tři stěny domku a jeho kameny dopravili na zmíněná místa na křížácké lodi.

Zasadit se o to měla především šlechtická rodina Angeli, svůj podíl na osudu kaple nesl i papež Pius II. Nad jednoduchým domkem totiž roku 1461 nechal postavit Svatou chýši - tak, jak ji známe dnes.

Historie

Od této doby vzniklo několik kopií Santa Casy a výjimkou není ani Rumburk, zhruba jedenáctitisícové město v nejsevernější části naší země, ve Šluknovském výběžku. To se psal začátek 18. století a hlavní role v jejím příběhu se ujímá majitel rumburského panství, kníže Anton Florian Liechtenstein. Zejména proto, že v roce 1691 navštívil originální Loreto a tou byl zcela okouzlen.

Ještě předtím ovšem začaly poutní areál v Rumburku tvořit jiné stavby. Těmi prvními byl kapucínský klášter s kostelem svatého Vavřince.

Podnět k jejich vzniku měl vzejít od hraběte Františka Eusebia z Pöttingu, a to před jeho smrtí roku 1678. Majetný muž

Černá Matka Boží Loretánská z Rumburku (foto © Jiří Stejskal)

si již za svého života uvědomoval, že za bohatství musí děkovat Bohu, a tak v závěti ustanovil, že nechtějí-li jeho dědicové přijít o veškerý majetek, musí v Rumburku nechat postavit pro dvanáct řeholníků řádu kapucínů klášter.

Tehdy se v souvislosti s poutním místem poprvé setkáváme se jménem knížete Antona Floriana, neboť jeho nákladem byla stavba realizována. Mobiliiář kláštera nebo také oltářní obraz byl zase financován hrabětem Johannem Sebastianem z Pöttingu.

Stavební práce se datují do období let 1683-1685, přičemž kostel byl vysvěcen o dalších pět let později.

Poté se už, po zmíněné návštěvě italské Lorety Antonem Florianem, začala budovat loretánská kaple. Její základní kámen byl položen roku 1704. Architektem byl slavný Johann Lucas von Hildebrandt, působivou vnější sochařskou výzdobu posvátné stavby vytvořil především sochař Johann Franz Biener ze Schirgiswalde.

Ještě je potřeba zmínit ambity, které při budování poutního areálu přišly na řadu jako další. Sestávají ze čtyř kaplí: Jezulátka a sv. Jana Nepomuckého, dále Panny Marie Lurdské, Nejsvětější Trojice a sv. Josefa.

Do konce 18. století byla v areálu vybudována ještě jedna kaple, a sice Svatých

Rumburk - Santa Casa (foto © Jiří Stejskal)

schodů. Nejvíce se o ni zasloužil kapucín P. Josef Bernardin a postavena byla dílem z financí knížete Václava Josefa Liechtensteina, dílem z prostředků od věřících.

Základní kámen byl položen 1. října 1767, svěcení proběhlo na svatou Magdalenu v červnu 1770. Svaté schody jsou součástí ambitu a také křížové cesty, kterou vytvořil malíř Eliáš Dollhopf roku 1764. Pouze po kolenou smí poutník vystoupat po 28 stupincích, tedy přesně jako v jeruzalémské předloze z paláce Piláta Pontského.

Výstup doplňují sochy vysmívajících se Kristovi, umístěné do čtyř výklenků. A zakončený je kaplí Kalvárie, kde se ve výklenku jejího oltářního stolu nachází dřevěné sochy v očistci trpících duší.

Soška

Vraťme se ale k samotné loretánské kapli, kterou ambity se svými kaplemi a také s klášteřem a kostelem svatého Vavřince obepínají, jako by byla srdcem celého poutního místa. Její vysvěcení se datuje na 15. září 1707, a je-li ona srdcem, duší je milostná soška Černé Panny Marie Loretánské.

Ta byla přenesena do kaple ve stejný den, kdy byla stavba vysvěcena. A vskutku může představovat jakýsi hlavní cíl, za kterým se poutníci vydávají. Soška je vyrobena z lipového dřeva. Za zvláštnost můžeme pokládat, že i když byla vyráběna přímo pro loretánskou kapli, je starší než stavba samotná.

Kníže Anton Florian ji po svém pobytu v Itálii nechal zhotovit již v roce 1691. Tentýž rok ji požehnal papež Inocenc XII. a po dobu osmi dnů byla vystavena v italské Loretě.

Rok před zahájením stavby kaple byla dopravena do Rumburku, kde nejprve našla místo ve farním, později v klášterním kostele.

Právě sošce jsou přisuzována v úvodu zmiňovaná uzdravení, kterých bylo jen do roku 1899 napočítáno na tři desítky. Jsou zaznamenána v loretánské pamětní knize.

Příběh Panny Marie

Na jedné straně bohatá vnější výzdoba, která okouzlí poutníka na první pohled, na té druhé skromná a jednoduchá podoba interiéru kaple – to je typický záměr Lorety. Co se týče té rumburské, pískovcové sochy umístěné na vnějších stěnách vytvořil již vzpomínaný Johann Franz Biener, a to při vzniku kaple. Konkrétně se jedná o sochy deseti sibyl a starozákonních proroků.

Podstatným prvkem vnější výzdoby jsou pak pásy štukových reliéfů. Autor původní vnější výzdoby dokončené roku 1709 není znám. Ví se však, že reliéfové motivy byly opravovány, a co se týče těch současných, ty vytvořil akademický malíř z Liberce Johann Aichinger.

Zobrazují významné chvíle života Panny Marie. Před poutníkovými očima se tak postupně odehrává její narození, zasnoubení sv. Josefovi, zvěstování Páně, navští-

Balustráda se sochami Ježíšova a Mariina příbuzenstva před vstupní budovou Lorety (foto © Jiří Stejskal)

vení svaté Alžběty a zápis v Betlémě, poté klanění tří králů a pastýřů a nakonec smrt Bohorodičky a loretánská legenda o přenesení Santa Casy.

Odkazují tak na to, co má Loreta ve svém pomyslném srdci uloženo nejzásadněji.

Křížová chodba poutního areálu (foto © Jiří Stejskal)

Právě s životem Panny Marie je totiž tento druh staveb spojen především. A právě proto bychom na Bohorodičku měli my poutníci při návštěvě rumburské Lorety (a nejen jí a nejen při ní) myslet. Připomenout si celý její život. Život, který se nesl ve znamení velké oběti Bohu a jeho záměru, či převeliké poslušnosti, zosobněné ochotou přijmout všechny úkony, které dostáváme.

Můžeme se dotknout její pokory při setkání s archandělem Gabrielem. Stejně tak radosti při narození Krista nebo bolesti, když byla svědkem jeho smrti. Ve Svaté chýši se nám toto všechno dostane. A naším úkolem je uvědomit si v srdci velikost Panny Marie a to, jak bychom na naší pozemské pouti měli žít s jejím mateřským odkazem.

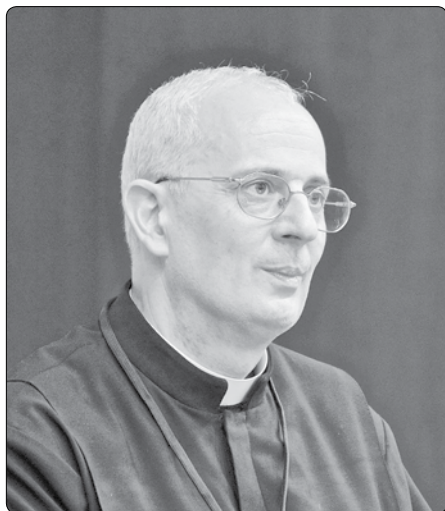
Odkazem, ve kterém je na pozadí velké bolesti ještě větší láska, která nám v každé tmě dokáže ukázat světlo a při každém bloudění zase směr.

Svaté schody, Loreta Rumburk (foto © Jiří Stejskal)

Ďábel nosí Halloween

Ďábel nenosí Pradu, ale Halloween, a nespokojí se s tím, že nám „něco provede, když mu nedáme koledu“ (*trick or treat*). Za zdánlivě nevinným karnevalem se totiž skrývá velice hořká realita, řekl **P. Francesco Bamonte, I.C.M.S.**, pro italský list *Avvenire* (31. 10. 2017). Předseda Mezinárodní asociace exorcistů varuje před halloweenským večerem zejména rodiče a vychovatele a vyzývá: Nepodceňujme jeho vliv.

P. Francesco Bamonte, I.C.M.S.

„Nepovažoval bych Halloween za ryze dětskou zábavu, protože jako komerční produkt se obrací také k dospívajícím a mladým lidem. Zda se jedná o neškodné povyražení, anebo o něco skutečně nebezpečného, lze – spíše než z principů a předsudků – vyvodit či potvrdit na základě jeho účinků. Osobně se domnívám, že Halloween nenabízí nic opravdového, nepředkládá nic dobrého a neukazuje nic krásného. V důsledku toho mi nepomáhá k tomu, abych byl pravdivější a lepší a abych se ubíral cestou krásy, což mne znepokojuje. Bylo mi totiž vštípeno, že *Krása zachrání svět*,“ soudí italský řeholník.

Z vlastní zkušenosti exorcisty i poznatků svých kolegů pak vyvozuje, že Halloween i přípravy na něj jsou privilegovaným obdobím, kdy mladí lidé přicházejí do kontaktu se sektami a okultismem. Tato skutečnost se vážně podepisuje nejenom na duchovní rovině, nýbrž ohrožuje psychofyzickou integritu mladého člověka, objasňuje autor. Je známo, že v ka-

lendáři mágů, okultistů a satanistů je večer Halloween jednou z nejdůležitějších „slavností“ (v uvozovkách). Neznamená to samozřejmě, že všichni, kdo takzvaně slaví Halloween, musí nutně zakusit něco negativního, ale obsah tohoto převráceného svátku a způsob jeho prožívání notně oslabují, ne-li přímo vyřazují naši obranyschopnost, vysvětluje P. Bamonte.

Jak tedy „zažehnat“ nebezpečí? Na to italský exorcista podává stále platnou odpověď: „Poznávat a skutečně si zamilovat Ježíše a jeho nedostiznou, přelaskavou Matku. Ježíš, který je Bůh, je Pravdou, Dobrem a Krásou, a jeho Matka jej plně zrcadlí. Když pohlédneme na jejich krásu a zamílujeme si ji, můžeme se na Halloween, byť na krátkou chvíli, dívat jen s velkou námahou.“ Nezastupitelnou odpovědnost zde nesou rodiče a vychovatelé, kterým by mělo být jasné, že tu jde o pokus, jak vehnat děti a mladé lidi do náruče Kristova nepřítele, zdůrazňuje dále předseda Mezinárodní asociace exorcistů a dodává: „Stačí si uvědomit, že ve Spojených státech amerických byla před pár lety za značného mediálního rozruchu vztyčena socha ďábla, Baphometa – symbolu, který od počátku okultisté uctívali jako boha. Tato bytost – napůl člověk a napůl kozel – zastupuje moc temnoty; pod ní ale stojí dvě děti, které na ni ochotně pohlížejí. Cílem je tedy navyknout nové generace na to, aby se nebály ďáblových návrhů, nýbrž následovaly jej a přijaly za vůdce, leadra. Některé důležité hračkářské firmy pak uvedly na trh nové plyšáky – a zcela náhodou jsou to právě baphometi. Stejně jako Halloween mají věst k tomu, aby nové nasměrování – nový kulturní trend – byl pro děti přijatelný.“

Pohanské praktiky si tak přivlastňují úctu dříve náležející světcům. Kult svatých by proto měli znovu pěstovat jak křesťanské rodiny, tak kněží, naléhá otec Bamonte: „Je nutné světce poznávat a navázat přátelství s alespoň jedním z nich. V minulosti se toto poznávání sytlo patronátními svátky a doprovodným kázáním, které předkládalo život světců, jejich díla, způsob, jakým se konkrétně vztahovali k Bohu i lidem. Pro mnohé křesťanské rodiny spočívala velká pomoc v četbě hagiografií anebo ve vyprávění o životech světců, kterého

se ujímala hlava rodiny či jiná vážená postava – pomysleme, co znamenal strýc Xaver pro papeže Jana XXIII. Také kněží by se měli vrátit k promluvám o světcích a putovat s věřícími – zejména s dětmi a mládeží – na místa, kde světcí žili a kde spočívají jejich ostatky. Existuje mnoho svatých dětí a mladých lidí, kteří čekají na to, až je někdo pozná, a kteří by se mohli stát věrnými přáteli svých vrstevníků. Když s takovou základní přípravou dojdeme k liturgické slavnosti Všech svatých, lépe pochopíme její význam a můžeme ji vhodněji prožívat,“ uzavírá předseda Mezinárodní asociace exorcistů v deníku *Avvenire*.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
31. 10. 2017 (Redakčně upraveno)

VÝZVA K MODLITBĚ ZA MÍR V NÁHORNÍM KARABACHU

V reakci na eskalující napětí mezi Arménií a Ázerbájdžánem v Náhorním Karabachu vyzývá kardinál Dominik Duka k modlitbám za mír mezi oběma kavkazskými národy:

„Sestry a bratři, milí přátelé, lidé dobré vůle, povzbuzen setkáním a modlitbou papeže Františka spolu s katolíkosem všech Arménů Karekinem II., ale také osloven našimi bratřími a sestrami arménské národnosti žijícími v České republice prosím, abychom se spojili v modlitbě za mír v Náhorním Karabachu, kde probíhají vražedné boje. S arménskými křesťany nás spojuje solidarita, kterou projevil především pražský spisovatel Franz Werfel ve svém románě *Čtyřicet dní*. Tyto události líčící genocidu arménského národa v letech první světové války jsou nejenom historickou vzpomínkou, ale vyvolávají obavu o osud našich křesťanských bratří.“

+ Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup metropolita pražský
a primas český

Zdroj: www.cirkev.cz,
4. 10. 2020

Cisterciácký mučedník Eucharistie (2 - dokončení)

Ctihodný Dominik Zavřel, O.Cist. (1725-1799)

Ti, kdo Dominika Zavřela osobně znali, dosvědčili, že byl menší, dobře urostlé postavy, měl veliký dar jednání s lidmi, urovnával všechny spory a neshody, vynikal pokorou, znalostmi teologie a duchovního života. Chodil s hůlkou, kterou ale při mši po proměňování odkládal, a jako by zapomínal na své obtíže. Jeho mše, kterou denně celebroid, prý trvala poměrně déle, než bylo běžné. Velmi dbal na mlčení a pečlivě slavenou liturgii podle zásad sv. Benedikta a Bernarda. Zvláště mu záleželo na pozvolném zpěvu žalmů, o kterém říkal: „*Adagio! Modleme se zvolna, pomalu, z lásky k Bohu. Bůh si naši pozornost přece zasloužil!*“ Měl také velkou lásku ke svatým Jménům Ježíše a Marie, která často s úctou vyslovoval a v psaném textu zdobil. Začátkem května roku 1799 sepsal teologický rozbor ohledně možného zavedení časných slibů mezi cisterciácké trapisty po vzoru jezuitů, jak to připouštěl i Pius VI. Otec Dominik tento návrh rozhodně odmítá, mj. jako zcela odporující řeholi sv. Benedikta.

Zásadní událostí pak byl 13. květen roku 1799. Celá Itálie byla již dva roky pod francouzskou revoluční okupací, rozdělena na tři nové „sesterské“ republiky: na severu Cisalpinská, ve středu Římská a na jihu Parthenopská neboli Neapolská republika, vedená jakobínskými direktorii. V Itálii měl vrchní velení francouzský generál skotského původu Étienne-Jacques-Joseph-Alexandre Macdonald (1765-1840). Papež Pius VI. byl zajat, Ferdinand IV., neapolský král, byl na útěku. V dubnu roku 1799 se ale karta otočila: na severu Itálie nezadržitelně postupovala armáda spojenců vedená ruským maršálem Alexandrem Vasiljevičem Suvorovem (1729-1800) a z jihu Francouze svírala dobrovolnická armáda „sanfedistů“ pod velením kardinála Fabrizio Ruffa di Bagnara (1744-1827). Středozevní moře hlídala anglická flotila admirála Horatia Nelsona (1758-1805) a těm všem ještě pomáhaly zbytky neapolské armády a různí italsí povstalci a zbojníci, usilující o návrat monarchie.

Francouzi se postupně ocitali v obklíčení, což zvyšovalo jejich agresivitu.

Dne 12. května, o slavnosti Letnic, zmasakrovali kolem 600 civilistů v městečku Isola del Liri. Část vojska, kterému veleli generálové Watrin a Olivier, se vydalo i do Casamari... Opat Pirelli a většina mnichů uprchla. Zbylo zde asi sedm řeholníků s převorem Simeonem Cardonem, mezi nimi i Dominik Zavřel. Francouzi je zastihli v době kompletáře kolem 20. hodiny. Mniši jim poskytli jídlo a pití, jak bylo obecně zvykem. Postupně se ale nálada vojáků začala vyostřovat, opili se, rozbili sudy s vínem a olivovým olejem. Marně hledali peníze a hlavně opata, kterého chtěli zabít, jako osobu oblíbenou u papežského i neapolského královského dvora a známého odpůrce revoluce. Nakonec začali ničit chrámové vybavení. Na hlavním oltáři otevřeli i svatostánek, vzali ciborium a rozsypali konsekrované hostie po zemi. Právě tehdy tam přišel otec Dominik Zavřel a s pomocí místního kněze dona Bernardina Cianchettiho posbírali hostie do mosazného kalicha a uložil je do svatostánku v sakristii. Hluk přivolal jednoho francouzského důstojníka, který tasil šavli a mnichů se zastal. Předal kalich řeholníkům a ti ho zanesli do kaple ošetřovny v prvním patře. Po chvíli tam ale přišel jiný voják, který hostie znovu rozsypal a kalich odnesl. Zakrátko dorazil do této kaple bratr Dosideo z Pofi a zastihl tam také i otce Dominika Zavřela, který začal hostie opět sbírat, tentokrát už jen do korporálu. Dosideo mu také ukazoval, kde jsou další rozsypané hostie. Dominik Zavřel plakal nad takovou bezbožností a spolu pak v kapli adorovali. Přidal se k nim i chórový mnich Albertino Maissonade z Bordeaux. Za chvíli tam za nimi přišli francouzští vojáci. Ptali se, kde mají peníze, a všechny je prohledali. Nic nenašli. To je rozzuřilo, bratra Albertina zabili dvěma ranami šavle do hlavy, těžce zranili bratra Dosidea a nakonec dvěma ranami šavli do hlavy zabili otce Dominika Zavřela. Zemřel se svou obvyklou modlitbou: „*Ježíši, Maria!*“ Vojáci pak všem zuli a odnesli boty. Toho večera napadli také další čtyři mnichy: převora a celeráře Simeona Cardona, mučili ho sekerou, šavli

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

od něho úrok. Vezmeš-li si jako zástavu plášť svého bližního, vrať mu ho do západu slunce. Je to pro něho jediná pokrývka, plášť pro jeho tělo. V čem by měl spát? Bude-li si mně stěžovat, uslyším ho, neboť jsem soucitný.“

2. čtení - 1 Sol 1,5c-10

Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám. A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku v mnohém soužení, s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji. Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla zpráva o tom, že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. Vždyť tam lidé sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám u vás

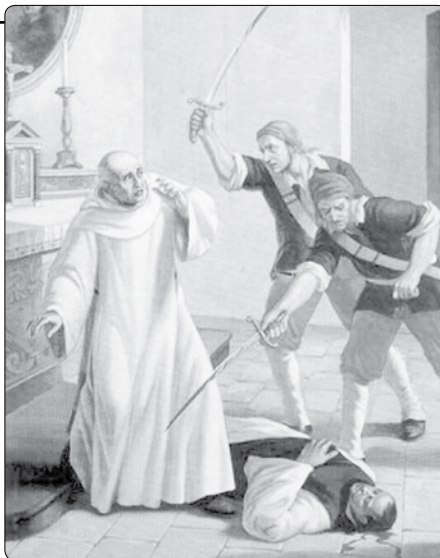
dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od bližícího se Božího hněvu.

Evangelium - Mt 22,34-40

Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, shromáždili se a jeden z nich, znalec Zákona, ho chtěl uvést do úzkých a zeptal se: „Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?“ Odpověděl mu: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

a bajonetem, zemřel druhý den; postřelili a šavlí dobili obláta Maturina Pitriho, syna královského zahradníka z Fontainebleau (původně také francouzského revolučního vojáka, který se ale v Itálii rozhodl dezertovat a stát se řeholníkem); zranili i konvrše Modesta Maria Burgena, původně z francouzského opatství Sept-Font, a Zosima Brambata z Milána. Ten žil ještě tři dny. Pozdě v noci 13. května dorazil s několika vojáky i generál Paul baron Thiébault (1769–1846), který ještě zastihl převora Cardona naživu. Byl zděšen a otřesen řaděním vojáků a poskytl mu svého vojenského lékaře. Později o tom vyšlo i tiskem jeho svědectví. Pokoušel se rovněž viníky vypátrat, ale marně. Dne 16. května roku 1799 byli pak všichni zabiti mniši důstojně pohřbeni v samostatných označených hrobech na klášterním hřbitově. Lidé z okolí začali jejich hroby okamžitě navštěvovat a následovalo opravdu velké množství doložených zázraků, zvláště uzdravení z nemocí.⁽¹⁾

Když se vrátil opat Romuald Pirelli, stala se zvláštní událost, která ještě dosud nebyla jednoznačně objasněna. Po krátké době opat rozhodl, že příval poutníků a výkřiky na hřbitově, které provázely různá uzdravení, jsou natolik rušivé, že při slavnostním obřadu zemřelým mučedníkům z moci slibu poslušnosti zakázal další zázraky konat. Tento zákaz byl pak, opět slavnostně, odvolán až v říjnu roku 1933 opatem Angelo Sevastanem, který také formálně předložil generální kapitule cisterciáckého řádu žádost o zahájení kanonického procesu blahorečení. Mezi tím však, na žádost komunity, předložil apoštolský komisař a kamaldulský mnich Arcangelo Martini papeži Piovi IX. roku 1847 žádost o povolení exhumace ostatků. Ta byla schválena a 20. srpna 1859 byly ostatky po jejich kanonickém ohledání přeneseny do opatského kostela. Za opata Nivarda Buttarazziho byly znovu kanonicky ohledány a přeneseny 8. ledna 1951 do mramorového sarkofágu v pravé lodi chrámu, kde jsou dodnes. Dne 27. června 2013 pak generální postulátor cisterciáků otec Pierdomenico Volpi požádal místního biskupa Mons. Ambrože Spreafica o *nihil obstat* pro zavedení řádné kauzy šesti mnichů-mučedníků a 6. prosince 2014 pak oficiálně začala diecézní fáze informativního procesu, čímž oněm šesti

Ctihodný Dominik Zavřel, O. Cist.

mučedníkům začal příslušet titul „služebníci Boží“. Po dvanácti zasedáních bylo šetření zdárně ukončeno 25. února 2016 a kauza byla postoupena Kongregaci pro svatořečení v Římě. Papež František pak 26. května 2020 schválil a potvrdil dekret o mučednictví pro nyní už „ctihodné“ Simona Cadrona a druhý. Datum samotného obřadu blahorečení by mělo být oznámeno do května roku 2021.

Asi je na místě otázka: Co je na osobě ctihodného Dominika Zavřela zvláště aktuální? Myslím, že to jsou aspoň tři momenty: 1) Je to především jeho horlivost a naprosté prvenství duchovních hodnot v lidském životě, a to v době osvícenství, ba v přímo plném proudu jakobínské revoluce zavlečené do Itálie, které ideově podléhalo i nemálo kněží a řeholníků, včetně biskupů. 2) Potom je to pokora, velkodušnost a vytrvalost v hledání takového povolání, které mu Bůh skutečně připravil. V 51 letech odchází jako profesor teologie po dvou neúspěšných přestupech do reformních kongregací z dominikánského řádu a žádá papeže o přestup k cisterciákům. 3) A nakonec to je velká bázeň a úcta k Bohu. Tu jsme mohli vidět na jeho účtě k svatým Jménům Ježíše a Marie, zvláště pak při mši svaté, a k eucharistickým způsobům, které tak vytrvale nejen chránil, ale i adoroval jako usmíření za předchozí znesvěcení.

Úcta k těmto mučedníkům však byla od jejich smrti téměř nepřetržitá, o čemž svědčí i dominikánský arcibiskup a komisař římské inkvizice Mons. Tomáš Maria Granello OP (1897–1911), který již roku 1901 složil ke každému z nich zvláštní modlitby, jak je najdeme v současném *Po-*

sitio super martirio, neboli oficiálním závěrečném spise procesu blahorečení. Je mezi nimi i velmi pěkná modlitba k otci Dominikovi Zavřelovi, kterou zde z italštiny překládáme:

Náš slavný spolubratře, otče Dominiku! Dostal jsi krásný úděl prolít krev, když jsi s planoucí vírou potřikrát chránil nejsvětější eucharistické způsoby před nečistou rukou proradných znesvětitelů Svátosti Lásky. Vypros mi na Boží dobrotě, které jsi sloužil s takovou horlivostí, milost, o kterou tě prosím z celého svého srdce. Vyplň mou touhu, je-li v souladu s vůlí Páně, abych mohl tak jako ty, po celý život věrně následovat božský Příklad a odevzdat svou duši v Boží milosti. Amen.

Poznámky:

- ⁽¹⁾ 6. 2. 1800 (Giuseppe Viti z Veroli), 17. 3. 1800 (Nicola Villa Ferraro z Castelluccia), 12. 1. 1801 (Lucilio Pucelli ze Segni, Catarina, žena Giacoma Filippa Boccardelliho ze Segni), 10. 2. 1801 (Maria Teresa, žena Paola Totiho ze Segni), 19. 9. 1801 (kapucín, P. Gaudenzio ze Segni) atd.

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

Apoštolská penitenciárie dne 11. 1. 2020 (Prot. N. 4/20/I) prodloužila na žádost ČBK své dovození z 8. 8. 2012 (Prot. N. 79/12/I), na jehož základě věřící v České republice mohou obdržet plnomocné odpustky pro duše v očistci už v týdně před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé. Pokud tedy věřící z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 1. do 8. listopadu, mohou odpustky pro zemřelé získat již od 25. října do 1. listopadu.

Toto dovolení se uděluje na následujících sedm let, tedy do roku 2026.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci jsou následující: daný den přijmout Eucharistii; navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé a na úmysl Svatého otce; v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.

Zdroj: TS ČBK

Pondělí 26. 10. 2020

6:05 V pohorách po horách (87. díl): Čáp – Jiráskovy skály **6:15** Klapka: S Markem Pospíšilem **7:20** Mwebare kwija – Klinika v buši **7:35** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **8:40** Obdarovávání – Otec Radek **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Outdoor Films s Jackem Brightem a Zdeňkem Tlamičou (65. díl): Zimní plavci přes Beringův průliv **10:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (2. díl): Nelze sloužit Bohu i mamou **11:10** Historie sklářství v Karlovině **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení **13:20** Kalvária Nitrianské Pravno **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Harfa Noemova: Jakub Jan Ryba a jeho Stabat mater **15:00** V souvislostech **15:25** Myanmar: Na stejné cestě **16:00** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) **16:55** Mezi pražci (90. díl): Říjen 2020 **17:40** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Živě s Noe [P] **19:00** Sedmihlášky (144. díl): Chodival sem přes horečku **19:05** Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle **19:15** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:50** Přejeme si... **20:05** Guadalupe: Živý obraz **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (98. díl) [P] **21:15** Likvidace lepry **21:30** Za obzorem **22:05** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **22:25** Kulatý stůl: Film a spiritualita **0:00** Klapka s Alenou Krejčovou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 27. 10. 2020

6:05 Noční univerzita: Alexander Tomský – Rozkol v americké společnosti **7:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (158. díl): Česká lidová píseň **8:25** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Přijďte večer k nám...: Ze zámku v Letovicích **10:45** Poniky, Poniky **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Neoblomný kardinál **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Nebojte se... **17:05** Egypt – Stigmatizovaný křížem **17:35** Opřu se o florbalovou hůl **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Živě s Noe [P] **19:05** Sedmihlášky (144. díl): Chodival sem přes horečku **19:10** Divadélko Bubáček (1. díl): O Mámovi-tátovi **19:30** Zpravodajské Noeviny: 27. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [P] **20:50** Santiago Gapp [P] **21:20** Řeckokatolický magazín [P] **21:35** Za obzorem **22:10** Má vlast: Dub nad Moravou **23:35** Terra Santa News: 21. 10. 2020 **0:00** První křesťané: Křest Barbarú **0:30** Pašijový kříž **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 28. 10. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 10. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) **7:17** Kurzy Alfa **7:30** Jak potkávat svět (80. díl): S Johankou a Miriám Hanikovými a Jakubem Junkem **9:00** Pan profesor **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:50** Křesťané na Arabském poloostrově **11:25** Hrát si dovoleno **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Verbovali a verbovali...: Strážnice 2020 **13:40** Varhany pro svatou Zdislavu **14:00** Příroda kolem nás: Návrat zubrů **14:20** Noční univerzita: Eduard Stehlik – Československé legie a vznik samostatné ČSR **15:35** Zpravodajské Noeviny: 27. 10. 2020 **16:00** Letem jazzem: Pořad nejen pro milovníky jazzu... mladé naděje jazzové hudby **17:10** Chiara Luce Badano – Neobyčejný pří-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

běh obyčejné dívky **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlášky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:55** Divadélko Bubáček (2. díl): O Kněhyni **19:15** Bazilika s tajemným světlem (4. díl): Mučednická bazilika **19:30** Terra Santa News: 28. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (3. díl): Odtajnit se aneb Než kohout zakokrhá **21:30** Oživení studené války? **22:05** Noční univerzita: Pplk. Ivo Zelinka a Matyáš Zrno – Podoby odvahu – muži pro 21. století [P] **23:05** Generální audience papeže Františka **23:25** Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení **0:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 2. díl **0:40** Janomamové v Brazílii **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 29. 10. 2020

6:05 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **7:10** Děti Tsunami **7:25** Putování Modrou planetou: Venezuela **8:05** Terra Santa News: 28. 10. 2020 **8:25** První křesťané: Křest Barbarú **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Charita Vsetín **9:30** Kulatý stůl: Film a spiritualita **11:05** Filipíny – SILSILA – Ve spojení s Všemohoucím **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** V pohorách po horách (87. díl): Čáp – Jiráskovy skály **14:45** Cenakolo: svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **15:30** Večeře u Slováků: Slavnost Všech svatých [P] **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 10. 2020 **16:25** Sešli se, aby pomohli... (2020): Koncert na podporu Charitního domu sv. Benedikta Labre – nízko-prahového denní centra pro lidi bez domova (15. ročník) **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Živě s Noe [P] **19:05** Ovečky (8. díl): Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu! **19:30** Zpravodajské Noeviny: 29. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 29. 10. 2020 **0:30** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 30. 10. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 10. 2020 **6:25** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **6:45** Biblická studna **7:50** Jihomoravské město Dubňany **8:20** Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. – Důstojnost člověka a péče o umírající **9:00** ARTBITR – Kulturní magazín (98. díl) **9:10** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **10:15** Guadalupe: Živý obraz **11:15** Živě s Noe: S Červeným křížem [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 **13:25** Zámek Židlochovice – zahrada času **14:00** Živě s Noe: S Červeným křížem [L] **14:35** Neboj se doplout

aneb Umění doprovázet (3. díl): Odtajnit se aneb Než kohout zakokrhá **14:55** Chlapi na hoře **15:20** Putování Modrou planetou: Venezuela **16:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 10. 2020 **16:20** Indonésie: Povolání žít spolu **16:50** Klapka s Ing. Janem Vačlenou **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlášky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:55** Divadélko Bubáček (4. díl): Jak Kašpárek napálil babu Čaraburdu **19:10** Zdeněk Pololáník, skladatel **19:40** V pohorách po horách (87. díl): Čáp – Jiráskovy skály **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Říjen 2020 [L] **21:40** Živě s Noe: S Červeným křížem [P] **22:15** Zpívá celá dědina: Protivanov **0:00** Turzovka **0:25** Krajané z Gerníku **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 31. 10. 2020

6:05 Příroda kolem nás: Návrat zubrů **6:20** Misie slovenských salesiánů v Belgii **7:15** Bačkorám navzdory: Poslední etapou k cíli **7:35** Barberbieni **8:30** Cirkus Noeland (20. díl): Jak Šprfouchle nechtěl být Šprfouchletem **8:50** Sedmihlášky (144. díl): Chodival sem přes horečku **9:00** Ovečky (8. díl): Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu! **9:25** Hermie a lhářka Flo **9:50** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **10:30** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **11:25** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Buon giorno s Františkem **15:00** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **16:10** Prostá krása Kyjovska: MFF Strážnice 2019 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** První křesťané: Byzanc: nový Řím [L] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Kateřinou Koulákovou alias Kaczi (94. díl): Cestování se zpěvem a hudbou [P] **21:40** Harfa Noemova: Felix Mendelssohn-Bartholdy: Oratorium Eliáš **22:05** V pohorách po horách (88. díl): Jahnáci štít – Vysoké Tatry **22:20** Probuzení velké světice: Život svaté Veroniky Giuliani **0:05** Za obzorem **0:35** Likvidace lepry **0:45** Za obzorem **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Neděle 1. 11. 2020

6:05 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **7:05** Za tajemstvím šumavských lesů **7:55** Irák: Ninive **8:30** ARTBITR- Kulturní magazín (98. díl) **8:40** Řeckokatolický magazín **9:00** Večeře u Slováků: Slavnost Všech svatých **9:25** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umírání a etické otázky s ním spojené **10:00** Mše svatá [L] **11:15** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:45** Santiago Gapp **13:15** 25. Svatohubertské slavnosti na Kuksu **13:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **14:20** Muzikanti, hrajte **14:50** Outdoor Films s Kateřinou Koulákovou alias Kaczi (94. díl): Cestování se zpěvem a hudbou **16:25** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čisilko **16:55** Sedmihlášky (159. díl): Zaplakaly děvčata [P] **17:00** Hermie a ustrašený pavouk **17:30** Ovečky (8. díl): Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu! **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** Po stopách Ježíše Krista (9. díl): Poslední večere **19:30** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **19:50** Přejeme si... **20:05** Gramofon (3. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den [P] **21:05** Motýlí cirkus **21:30** Buon giorno s Františkem **22:15** Jak potkávat svět (76. díl): Se Simou Martausovou **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Za obzorem **0:30** V pohorách po horách (60. díl): Ještěd **0:40** Živě s Noe: S Červeným křížem **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 26. 10. o 19:45 hod.: Koraland 5/7 (Alia)

Jadrom piatej časti animovaného seriálu Koraland je zrieknutie sa svojich túžob a plánov, keď stoja v ceste tomu, aby sme urobili šťastnými druhých.

Utorok 27. 10. o 21:15 hod.:

Svätá Terézia z Ánd (dokument)

Dokumentárny film približuje život a spiritualitu Juanity Fernandez Solarovej, známej aj ako sv. Terézia od Ježiša z Los Andes. Stala sa prvou sväticou z Čile.

Streda 28. 10. o 19:30 hod.:

lesodo 7/12 (Najväčší je najmenší)

Animovaný príbeh pre deti o holúbkovi lesodovi. Príbehy o lesodovi sa odohrávajú v zaslúbenej zemi na košatom cyprusovom strome na brehu jazera. Strom obýva veľmi rôznorodá skupina vtáčích priateľov, ale jedno majú spoločné: odkedy stretli holúbka lesoda, ich životy sa navždy zmenili.

Štvrtok 29. 10. o 17:00 hod.:

Povolanie laik: Odtlačky času (dokument)

Akademický sochár Marián Polonský patrí medzi najvýznamnejších slovenských sochárov a medailérov, venuje sa aj keramike. Osobitným spôsobom ho oslovuje tematika svätých Cyrila a Metoda. Je uznávaným umelcom nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Za svoju tvorbu získal mnoho ocenení.

Piatok 30. 10. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Ján Pavol II. (film)

Známou neurochirurgičku, ktorá stratila svoju vieru príčinou rodinnej tragédie, poveria vo Vatikáne, aby potvrdila možný zázrak. Ten sa údajne udial na príhovor Jána Pavla II. Ak by bol uznaný ako pravdivý, čoskoro by povýšili na oltár nového svätca...

Sobota 31. 10. o 7:00 hod.:

Gréckokatolícka svätá liturgia

Priamy prenos z kaplnky TV LUX.

Nedeľa 1. 11. o 8:45 hod.:

GU100

Ďalšia časť seriálu pre deti s moderátorkou Verkou a barančekom Gustom, ktorí spolu spoznávajú Dobrého pastiera.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. – 31. ŘÍJNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 10.		PO 26. 10.		ÚT 27. 10.		ST 28. 10.		ČT 29. 10.		PÁ 30. 10.		SO 31. 10.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	1673	1892	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	786	884	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	1567	1771	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1674	1893	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	1674	1894	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	723	815	939	1050	953	1066	1675	1894	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	1675	1894	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	723	816	939	1050	954	1067	1568	1771	986	1102	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	792	890	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	1676	1895	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	723	816	943	1054	957	1071	1568	1771	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 24. 10.																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1677	1897	991	1108	1008	1125	1577	1781
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1678	1897	992	1109	1009	1126	1570	1773
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1678	1897	992	1109	1009	1126	1570	1773
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1680	1900	995	1112	1011	1129	1572	1776
Ant. ke kant. P. M.	722	815	723	816	948	1060	962	1076	1681	1900	995	1112	1011	1129	1572	1776
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1681	1900	995	1112	1011	1129	1572	1776
Záv. modlitba	723	816	723	816	948	1061	963	1077	1568	1771	996	1113	1012	1130	1575	1780
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 25. 10. – 30. neděle v mezidobí

1. čt.: Ex 22,20–26
 Ž 18(17),2–3a.3bc–4.47+51ab
 Odp.: 2 (*Miluji tě, Hospodine, má sílo!*)
 2. čt.: 1 Sol 1,5c–10
 Ev.: Mt 22,34–40

nebo slavnost Výročí posvěcení kostela

1. čt.: 1 Král 8, 22–23.27–30
 Ž 84(83),3.4.5+10.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupí!*)
 2. čt.: 1 Kor 3,9c–11.16–17
 Ev.: Mt 16,13–19
 (nebo jiná čtení z Lekcionáře V)

Pondělí 26. 10. – ferie

1. čt.: Ef 4,32–5,8
 Ž 1,1–2.3.4+6
 Odp.: srov. Ef 5,1 (*Napodobujte Boha jako jeho milované děti.*)
 Ev.: Lk 13,10–17

Úterý 27. 10. – ferie

1. čt.: Ef 5,21–33
 Ž 128(127),1–2.3.4–5
 Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)
 Ev.: Lk 13,18–21

Středa 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy

1. čt.: Ef 2,19–22
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 Ev.: Lk 6,12–19

Čtvrtek 29. 10. – ferie (v brněnské diecézi: památka bl. Marie Restituty Kaskové)

1. čt.: Ef 6,10–20
 Ž 144(143),1.2.9–10
 Odp.: 1a (*Veleben bud' Hospodin, má Skála!*)
 Ev.: Lk 13,31–35

Pátek 30. 10. – ferie (v královéhradecké diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Flp 1,1–11
 Ž 111(110),1–2.3–4.5–6
 Odp.: 2a (*Velká jsou Hospodinova díla. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 14,1–6

Sobota 31. 10. – nezávazná památka sv. Wolfganga nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Flp 1,18b–26
 Ž 42(41),2.3.5bcd
 Odp.: 3a (*Má duše žízni po živém Bohu.*)
 Ev.: Lk 14,1.7–11

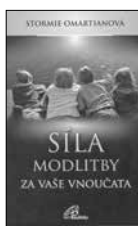
MODLÍME SE...

TŘICETIDENNÍ POBOŽNOST KE CTI SV. JOSEFA • K DOSAŽENÍ ZVLÁŠTNÍ PŘÍMLUVY V NALÉHAVÉ ZÁLEŽITOSTI
Z němčiny přeložil Ing. Miroslav Polepíl

Vyšlo s církevním schválením. Kapesní brožurka s ochrannou nověnou ke cti sv. Josefa k dosažení zvláštní přímluvy v nějaké důležité prosbě. Všechny uvedené modlitby se modlí v průběhu 30 dní jako vzpomínka na léta, která prožil sv. Josef s Ježíšem a Pannou Marií v Nazaretě.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A6, 24 stran, 29 Kč

SÍLA MODLITBY ZA VAŠE VNOUČATA
Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka

Vnučata jsou darem, který dává Bůh. A modlitby jsou zase darem, který dávají prarodiče jim, aby ovlivnil celý jejich život – dokonce i tehdy, kdy už tady dědeček s babičkou nebudou. Autorka v této knize předkládá návod, jak se modlit za různé oblasti života našich vnučat.

Paulínky • Brož., 125x200 mm, 216 stran, 235 Kč

ŽIVOTOPIS SVĚTCE

SVATÝ ANTONÍN Z PADOVY • ŽIVOT A DUCHOVNÍ PROFIL

Vergilio Gamboso • Z italského přeložil Ctirad Václav Pospíšil • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Moderní, čtivý a spolehlivý životopis známého světce je plný nevšedních pohledů na sv. Antonína z Padovy. Antonín, jehož znají mnozí výhradně jako divotvůrce nebo pomocníka v různých

životních problémech, byl strhujícím kazatelem, hlubokým mystikem, vzdělavcem i zakladatelem teologických studií františkánského řádu. Autor knihy, jeden z nejlepších odborníků na rané františkánství, čtenáře důkladně seznamuje s dobovým kontextem a událostmi z počátku františkánského hnutí. Knihu uvítají nejen ctitelé sv. Antonína, ale i zájemci o františkánskou spiritualitu a středověkou mystiku.

*Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 113x174 mm, 204 stran, 229 Kč*

KATECHETICKÁ POMŮCKA PRO DĚTI

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

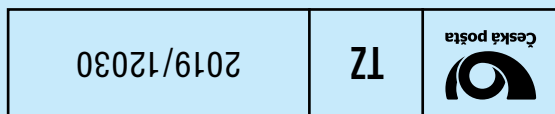
Sestavili katecheti ze skupiny „il sicomoro“ • Text Silvia Vecchini • Ilustrace Antonio Vincenti • Z italského přeložila Hana Zástěrová • Odborná konzultace Ludmila Němcová • Lektoroval P. Mariusz Kuźniar, Th.D.

Vyšlo s církevním schválením. Knížka nabízí školákům návod, jak dobře porozumět Desateru. Příkázání jsou formulována současným jazykem, aby je děti správně pochopily. V jednotlivých kapitolách se vychází jednak z praktických příkladů ze života dětí, jednak z evangelních úryvků, které objasňují, jak na Desatero nahlížel Ježíš. A jak si příkázání děti mohou osvojit? K tomu jim pomůže závěr každé kapitoly, v němž mohou splnit několik úkolů, které jim pomohou uvést to, co si přečetly, do praxe a zaujmout k otázkám vlastní postoj. Tato knížka se jistě stane užitečnou četbou pro samotné školáky a inspirací pro rodiče, vychovatele, učitele náboženství i katechety.

Paulínky • Brož., 135x210 mm, 64 stran, 145 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc